

72

U S T A W A

z dnia 17 lutego 1969 r.

o zaopatrzywaniu ludności w wodę.

Art. 1. 1. Rady narodowe czuwają nad zaopatrzywaniem ludności w wodę do picia i dla potrzeb gospodarczych

2. Budowa (rozbudowa, odbudowa) komunalnych urządzeń do zaopatrzywania ludności w wodę na terenie miast i osiedli należy do zakresu działania prezydentów i rad narodowych tych miast i osiedli.

Art. 2. 1. Urządzeniami do zaopatrzywania ludności w wodę w rozumieniu ustawy są urządzenia wodociągowe oraz studnie i ujęcie źródła naturalne, których głównym przeznaczeniem jest zaspokojenie potrzeb ludności.

2. Urządzeniami wodociagowymi w rozumieniu ustawy są urządzenia służące do ujęcia wody podziemnej lub po-

wierzchniowej, do uzdatniania jej lub oczyszczania oraz gromadzenia i przesyłania pod odpowiednim ciśnieniem do granic poszczególnych nieruchomości lub innych miejsc korzystania z niej przez ludność, a także obszary ochronne ujęć wody przeznaczonej dla wodociągu.

Art. 3. 1. Budowa (rozbudowa, odbudowa) urządzeń wymienionych w art. 2 i art. 4 odbywa się zgodnie z zasadami prawidłowego i racjonalnego gospodarowania zasobami wód.

2. Projekty budowy urządzeń do zaopatrywania ludności w wodę (ujęcia, zbiorniki, urządzenia wodociągów, sieć) powinny być sporządzane w oparciu o ustalone dla danego regionu plany gospodarki wodnej oraz o plany zagospodarowania przestrzennego, a w razie braku tych planów — w oparciu o wytyczne do nich.

3. Jeżeli urządzenia budowane na terenie działania jednej rady narodowej mają zgodnie z zatwierdzonymi projektami zaopatrywać w wodę ludność zamieszkałą na terenie działania sąsiednich rad narodowych — zainteresowane prezydium rad narodowych uzgadniają swój udział w kosztach inwestycji i eksploatacji urządzeń.

Art. 4. 1. Budowa (rozbudowa, odbudowa) urządzeń do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę na terenie gromad następuje w zasadzie z własnych środków mieszkańców gromady lub mieszkańców tej części gromady, która będzie korzystać z urządzeń — przy zapewnieniu pomocy Państwa.

2. Budowa (rozbudowa, odbudowa) i eksploatacja urządzeń do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę na terenie gromady może być realizowana przez prezydium rady narodowej, przez spółki wodne, kółka rolnicze albo inne zrzeszenia do tego powołane.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej zapewnia dokumentację prawną, opracowanie założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budowy urządzeń wymienionych w ust. 1 i 2 oraz nadzór inwestorski nad tą budową.

4. Wydanie pozwolenia na podstawie przepisów ustawy wodnej innej jednostce niż prezydium rady narodowej na pobór wody za pomocą urządzeń, wymienionych w ust. 2, następuje po zasięgnięciu opinii organu do spraw gospodarki komunalnej prezydium powiatowej rady narodowej.

5. Rada Ministrów określi zasady i tryb finansowania budowy urządzeń wymienionych w ust. 1 i 2, udzielania pomocy Państwa na budowę (rozbudowę, odbudowę) tych urządzeń oraz zasady ich utrzymania i eksploatacji; Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia określić warunki, w których dopuszczalne jest nałożenie na mieszkańców gromad (części gromad) obowiązku udziału w budowie (rozbudowie, odbudowie) urządzeń wymienionych w ust. 1 i 2, realizowanej przez spółki wodne, kółka rolnicze lub inne zrzeszenia do tego powołane, ustalając zasady i tryb nakładania oraz sposób wykonywania tego obowiązku.

Art. 5. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Komitetem do Spraw Urbanistyki i Architektury określi zasady i tryb sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowej urządzeń wymienionych w art. 2 i art. 4 pod względem technicznym.

Art. 6. 1. Budowa urządzeń do zaopatrywania w wodę jednostek gospodarczych dla celów wytwórczych (przemysłowych, rolniczych) i innych należy do tych jednostek z zachowaniem przepisów art. 3.

2. Jednostki gospodarki społecznej, które zamierzają pobierać dla celów wytwórczych (przemysłowych i rolniczych) i innych wodę z komunalnych urządzeń do zaopatry-

wania ludności w wodę, uczestniczą w kosztach budowy (rozbudowy, odbudowy) tych urządzeń w stosunku do ilości wody, niezbędnej na pokrycie ich potrzeb.

3. Jednostki gospodarcze, które mają możliwość uzyskania ze swoich urządzeń nadwyżek wody nadających się do zaopatrzenia ludności, a zbędnych dla własnych celów wytwórczych, mogą być zobowiązane przez organy gospodarki komunalnej prezydium rad narodowych do odstąpienia tych nadwyżek na cele zaopatrywania ludności — za zwrotem kosztów własnych produkcji pobranej wody.

4. Obowiązek określony w ust. 3 może być nałożony w szczególności w przypadku awarii urządzeń komunalnych do zaopatrywania ludności w wodę.

5. Rada Ministrów określa zasady i tryb ustalania wysokości udziału w kosztach z tytułu uczestnictwa jednostek gospodarki społecznej w budowie (rozbudowie, odbudowie) urządzeń komunalnych wymienionych w ust. 2.

Art. 7. 1. Utrzymanie i eksploatacja urządzeń wymienionych w art. 1 ust. 2 należy do zadań organów gospodarki komunalnej prezydium rady narodowej.

2. Urządzenia jednostek gospodarczych określonych w art. 6 ust. 3, służące do zaopatrywania w wodę, podlegają kontroli organów gospodarki komunalnej prezydium rad narodowych lub wyznaczonych przez te organy jednostek organizacyjnych.

Art. 8. 1. Urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę wymienione w art. 2 i art. 4 powinny być dostatecznie zabezpieczone przed wszelkim zanieczyszczeniem.

2. Tereny, na których znajdują się ujęcia wody, oraz tereny wodonośne dla wodociągów zasilanych wodą podziemną powinny być zabezpieczone od wszelkich zanieczyszczeń mogących wpływać w sposób szkodliwy dla zdrowia na fizyczne, chemiczne i bakteriologiczne właściwości wody.

3. Jeżeli w tej samej miejscowości są poza urządzeniami służącymi do dostarczania wody ludności jeszcze inne urządzenia wodne, należy je zabezpieczyć, aby woda z tych urządzeń nie przedostawała się do komunalnych urządzeń wodociągowych.

4. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrami: Żeglugi i Gospodarki Wodnej, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zdrowia określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki, którym powinny odpowiadać urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę.

Art. 9. 1. Woda do picia i potrzeb gospodarstw domowych, dla potrzeb zakładów żywienia zbiorowego, do produkcji artykułów żywności i lodu sztucznego, do związanych z tą produkcją czynności, woda w publicznych i przyzakładowych zakładach kąpielowych i do utrzymania czystości osobistej powinna w miejscach jej czerpania odpowiadać określonym warunkom pod względem cech fizycznych, chemicznych i bakteriologicznych.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać woda dla potrzeb określonych w ust. 1.

Art. 10. 1. Za wodę dostarczoną z urządzeń wodociągowych pobiera się opłaty według obowiązujących stawek; nie pobiera się opłat za wodę zużytą przy gaszeniu pożarów,

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) określią na podstawie wytycznych Ministra Gospodarki Komunalnej warunki korzystania z urządzeń do zaopatrywania ludności w wodę oraz obowiązek utrzymania instalacji wodociągowej w stanie zdatnym do użytku, a w szczególności uprawnienia dostarczających i pobierających wodę z tych urządzeń. Uchwała w tej sprawie podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej.

Art. 11. 1. Na obszarach, na których występują niedobory w zakresie zaopatrywania w wodę ludności, Ministrowie Żeglugi i Gospodarki Wodnej oraz Gospodarki Komunalnej mogą zarządzić kontyngentowanie wody dostarczanej przez komunalne przedsiębiorstwa (zakłady) wodociągów i kanalizacji na rzecz jednostek gospodarczych. Pobieranie wody ponad ustalony kontyngent powoduje podniesienie opłaty za zużytą wodę; opłata ta wpływa na rzecz przedsiębiorstwa (zakładu) dostarczającego wodę.

2. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów ustali wysokość opłat za wodę pobraną ponad przyznaną kontyngent oraz zasady i tryb wymierzania, pobierania oraz umarzania wpłat za zużycie wody ponad kontyngent.

Art. 12. 1. Na obszarze miast i osiedli, w których nie ma urządzeń wodociągowych lub w których urządzenia te nie zaopatrują w pełni ludności w wodę — prezydya rad narodowych powinny budować i utrzymywać studnie oraz zbiorniki wody dla celów przeciwpożarowych.

2. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może ustalić miasta, w których niezależnie od stanu zaopatrzenia ludności w wodę z urządzeń wodociągowych powinny być ponadto budowane i utrzymywane studnie publiczne.

Art. 13. 1. Właściciel budynku jest obowiązany zapewnić osobom korzystającym z pomieszczeń w budynku źródło zaopatrywania się w wodę do picia.

2. Jeżeli lokale mieszkalne lub ich część nie jest wyposażona w instalację wodociągową, właściciel (użytkownik) budynku połączonego z siecią wodociągową jest obowiązany udostępnić mieszkańcom budynku stałe korzystanie z wodociągowego kranu czerpalnego zainstalowanego w obrębie nieruchomości za opłatą obliczoną według obowiązujących stawek.

3. Najemca jest uprawniony do zaprowadzenia instalacji wodociągowej w zajmowanym budynku lub lokalu na własny koszt; zaprowadzenie instalacji wodociągowej nie stanowi naruszenia substancji budynku lub lokalu, jeżeli sposób jej zaprowadzenia nie sprzeciwia się obowiązującym przepisom. O ile do zaprowadzenia instalacji potrzebne jest współdzia-

łanie wynajmującego, najemca może domagać się tego współdziałania za zwrotem połączonych z tym kosztów.

Art. 14. 1. Właściciele budynków nowo wznoszonych odbudowanych lub gruntownie naprawionych (kapitałnie odremontowanych), przeznaczonych na cele mieszkalne lub użytkowe, mają obowiązek zaopatrywania budynku na własny koszt w instalacje wodociągowe i połączenia go z siecią wodociągową biegnącą wzdłuż przyległej ulicy.

2. Właściciele i użytkownicy nieruchomości już zabudowanych mają obowiązek podłączenia ich nieruchomości na własny koszt do sieci wodociągowej w ciągu jednego roku od założenia sieci wzdłuż przyległej ulicy; po upływie tego okresu organ gospodarki komunalnej prezydium rady narodowej może dokonać podłączenia na koszt właściciela i zabezpieczyć wydatkowane środki na nieruchomości z ustawowym pierwszeństwem hipotecznym

Art. 15. 1. Kto niszczy lub uszkadza urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę albo zbiorniki wody dla celów przeciwpożarowych — podlega karze aresztu od 2 tygodni do 3 miesięcy lub grzywny nie niższej niż 500 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto:

- 1) zanieczyszcza wodę w urządzeniach lub urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę lub
- 2) utrudnia lub uniemożliwia mieszkańcom lokali nie wyposażonych w instalacje wodociągowe stałe korzystanie z wodociągowego kranu czerpalnego w obrębie danej nieruchomości albo
- 3) powoduje lub dopuszcza do marnotrawienia wody przez zaniedbanie utrzymania w należytym stanie urządzeń instalacyjno-wodnych, oddanych mu do używania.

3. Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym Kolegia karno-administracyjne wymierzają w tych sprawach również karę aresztu.

Art. 16. 1. Traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U Nr 32, poz. 310 z późniejszymi zmianami).

2. Do czasu wydania przepisów na podstawie art. 4 ust. 5, art. 5, art. 6 ust. 5, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 — pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*